

ΣΤΑΥΡΟΣ, Η ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
(Μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑψώσεως
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ -14 Σεπτεμβρίου).

Χριστόδουλος Γ. Παχουλίδης.

Στίς 14 Σεπτεμβρίου, κάθε χρόνο, ἡ Ἐκκλησία ὑψώνει θριαμβευτικά τή σημαία της, τόν Τίμιο καί Ζωοποιό Σταυρό τοῦ Κυρίου, τό πανσεβάσμιο ξύλο τῆς ζωῆς. Πράγματι ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου εἶναι τό καύχημα καί τό στολίδι τῆς Ἐκκλησίας καί τό ἀήττητο ὄπλο κατά τῶν πάσης φύσεως πολεμίων της. Ἐπάνω στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ μάτωσε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο καί ἄνθησε ἡ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν ἁμαρτία. Τά Οὐράνια σκύβουν μέ δέος καί ἀτενίζουν τή φρικτή θυσία τοῦ Χριστοῦ στόν Σταυρό. Ἡ γῆ στρέφει μέ εὐγνωμοσύνη τό βλέμμα της πρὸς τόν Σταυρό καί λυτρωμένη δοξολογεῖ τόν Θεό.

Στηριζόμενη ἡ ἀνθρωπότητα στή νίκη τοῦ Θεανθρώπου πάνω στόν Σταυρό, συνεχίζει τήν πορεία της μέσα στοὺς ἀτέρμονες αἰῶνες μέ ἀσφάλεια. Ὁ Σταυρός ἔγινε ὁ φύλακάς της. **«Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης...».**

Ἐγινε ὁ Σταυρός σύμβολο τοῦ θριάμβου τοῦ νικητῆ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος δέν προσφέρθηκε «φρικτόν σφάγιον» πάνω στόν Σταυρό γιά νά μᾶς ἐγκαταλείψει κατόπι στήν κάθε καταστροφική δύναμη, ἀλλά μᾶς φρουρεῖ καί μᾶς καλεῖ νά γίνουμε μέλη τῆς

ἐπουράνιας βασιλείας Του. Ψάλλει λοιπόν θριαμβευτικά ἡ Ἐκκλησία μας: «Ὁ Σταυρός Σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ Σου...».

Τοιοιουτρόπως, μετὰ τὴν ἐπικράτηση τοῦ χριστιανισμοῦ, πάνω στους ἱερούς Ναούς μας στους τρούλους, πάνω ἀπὸ τὸ κοντάρι τῆς γαλανόλευκης σημαίας τοῦ Ἔθνους μας, πάνω ἀπὸ τὰ προσκυνητάρια τῶν δρόμων καὶ τῶν σπιτιῶν μας, πάνω ἀπὸ τὰ κατάρτια τῶν караβιῶν μας καὶ τῶν νεκρῶν μας τοὺς τάφους, ὑψώνεται περήφανα, σύμβολο τῆς ζωῆς, ὁ Σταυρός καὶ γίνεται ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ γιὰ τὴν παρούσα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ μέλλουσα ζωὴ. Γίνεται ὁ Σταυρός πίδακας καὶ κρατήρας θεοῦ νέκταρος καὶ αἵματος, πού σῶζει τὸν ἄνθρωπο. Γιὰ τοῦτο μέ εὐλάβεια τὸν ἀνυμνοῦμε:

**«Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς,
χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος καθαγιάζεις τὰς ψυχάς».**

Τὸν Σταυρό, μέ τὸ «ΕΝ ΤΟΥΤΩΙ ΝΙΚΑ», ἔγραψε μέ ἀστέρια στὸν οὐρανὸ ὁ Θεός, γιὰ τὸν Ἰσαπόστολο Βασιλέα Κωνσταντῖνο καὶ αὐτός, μέ τὸ λάβαρο πού κατασκεύασε μέ τὸν Σταυρό καὶ τὸ σύνθημα αὐτό, νίκησε κατὰ κράτος τὸν Μαξέντιο, πού ἐκπροσωποῦσε τὴν ειδωλολατρία καὶ ἀνήγαγε τὴ χριστιανικὴ θρησκεία εἰς οὐράνια ὕψη, σέ θρησκεία τῶν Καισάρων.

Μέ πίστη στὸν Θεό καὶ ἐμεῖς, ὁ Κυπριακὸς Ἑλληνισμὸς, καθὼς καὶ μέ ὄπλο ἀκαταμάχητο τὸν Σταυρό, θά ἀξιωθοῦμε σύντομα νὰ ἀντεπεξέλθουμε σ' ὅλες τὶς ἀντιξοότητες πού μᾶς περικλίνουν ἐδῶ καὶ σαράντα τόσα χρόνια, καὶ μέ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ θά φθάσει σύντομα ἡ ἡμέρα πού θά ὑψώσουμε τὸν Τίμιο καὶ Ζωοποιό Σταυρό σέ κάθε ἐκκλησία, παρεκκλήσι καὶ ξωκκλήσι, σέ κάθε σπίτι χριστιανικὸ στὴν κατεχόμενη τώρα γῆ μας. Θά γίνει γιὰ μᾶς ὁ Σταυρός, «χριστιανῶν ἡ ἐλπίς...ἐν πολέμοις νίκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις».